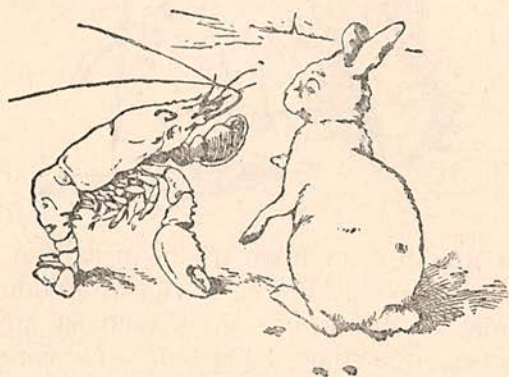

Когато зайчето изговорило последната дума на командата: „едно, двѣ, три!“ ракътъ се уловилъ за опашката му, а то захванжло да тича съ най-голѣма сила къмъ опредѣленото мѣсто. Като пристигнажло, обърнжло

се назадъ и се изправило горделиво на заднитѣ си крака да чака другаря си рака. Въ това врѣме ракътъ се отпуснжлъ тихо и казалъ: „Е-е, байно, отъ кога те чакамъ, а ти едвамъ сега идешъ!“

Горделивото зайче се засрамило и си отишло при малкитѣ зайченца, за да ги накърми съ прѣсно млѣчице.

